

Leena Liski

Synt. vuosi: 1960

Ammatti: Kulttuurisihteeri ja Moderni Vyöhyketerapeutti

Lehden nimi: Orjan Virne

Roolisi lehdessä: Päätekijä

Minä vuosina teit: 1983- 1984

Julkaisujen määrä: 2 numeroa

Asuinkunta lehteä tehdessä: Jokioinen

Vanhempien ammatit ja yhteiskuntaluokka: Isä Metsäteknikko ja äiti sairaanhoitaja

Yhteiskuntaluokka: varmaan keskiluokka

LEHTI:

A. Lehden teon aloittaminen

1. Miksi aloit tehdä lehteä?

Olin kovin punk henkinen ja vaikutuksethan olivat sen suuntaisia siihen liittyen, että kaikki voivat perustaa bändejä tai tehdä omaa lehteä. Nuorille on muutenkin tyypillistä yrittää kaikenlaista sen kummin ajattelematta osaako vai ei. Taisin samalla tehdä ekasta numerosta jonkun kouluun liittyvä työn ja yhdistää näin samalla kaksi karpästä tehden mitä halusin muutenkin. (opiskelin kulttuurisihteeriksi kansanopistossa.)

Oliko esikuvia pienlehtien joukossa tai muualla ?

Ei ollut. Idea lähti ihan itsestään itsestä. Toki luin pienlehtiä.

Olitko tehnyt lehteä aikaisemmin, esim. koululehteä ?

En.

2. Millaisella porukalla teitte lehteä?

Joitakin opiskelukavereita oli mukana ja siskoni sarjakuvineen. Päävastuussa olin itse touhusta.

3. Missä lehti monistettiin ja millä menetelmällä?

En muista missä kirjapainossa se kopioitiin opiskelupaikan tuntumassa. Menetelmästäkään ei tietoa. Saatiin jotain käteen tuloja kyllä menojen jälkeen. Varmaan opintolainasta meni painatusmaksut.

4. Miten lehti taitettiin ? Oliko sinulla aikaisempaa kokemusta taittamisesta?

No ei minkäänlaista, edes tietoa mitä taittaminen tarkoitti. Siinä se vaan meni räknätessä.

5. Minkälaisista aiheista kirjoitit pienlehteen ?

Ihan omasta nuoren naisen elämästä, mitä siihen nyt silloin kuului: festarit, vähät matkat, tyttö- ja poika roolit, musiikkiakin, sarjakuvaa. Kyllä se punk-henkisyys sieltä loisti ja oman tien kulkeminen ihan omalla tavalla. "Punk bändien basistien vaihdokset" tarkkoine vuosilukuineen jätin suosiolla pojille.

6. Miten hyvin koit lehden heijastavan omaa personaasi?

Nyt kun luin sitä vuosien jälkeen uudelleen, kyllä se peruspersoonallisuus sieltä tekstistä hehkuu niin, että vähän jopa huvittaa nyt. Samoin muiden persoonallisuudet, jotka tekivät omia lehtiään. Olivat yleensä poikia.

7. Jos kirjoitit muihin kuin omaan lehteesi, miten se erosi omasta kirjoittelustasi?

Oli vaikea kirjoittaa muiden lehtiin, koska heräsi kysymys mitä HE haluavat, että kirjoittaisin ja sopsisiko se heidän lehtensä linjaan. Omassa läpyskässä oli täydellinen vapaus kirjoittaa ja piirtää mitä halusi.

C. Pienlehtiyhteisö ja ympäröivä kulttuuri

8. Miten lehteä levitettiin?

Pääosin myimme lehteä rockfestareilla ja myös postitse. Usein vaihtokauppana toisen pienlehden tekijän kanssa.

9. Millaisia suhteita oli muihin pienlehden tekijöihin? Millaiseksi koit pienlehtiyhteisön?

Sieltä poiki jopa vuosia kestäviä kirjeenvaihtoja. Yhdenkin sellaisen pojan kanssa kirjoittelimme tiiviisti, mutta emme koskaan nähneet. Olisi jännittänyt nähdä, kun oli niin vuolaasti kirjoitellut kaikkea. Toisten kanssa taas tutustuttiin ja kaverattiin festareilla enimmäkseen. "Kuuluisampien" pienlehtien tekijöiden kanssa en tosin kehdannut jutella silloin, niiden mistä poiki Rumbat ja muut "teeveestä tutut". Oisko me sit oltu vielä "alempaa kulttuuria" vai niinku huonompia. Ne jotka ryyppäs kovin olivat varmaan ylpeinä "alinta kulttuuria" tai eniten punk. No näistä ryhmittymistä muut tietävät minua enemmän. Olivat Tamperelaiset, Hesalaiset ja ties mitä ryhmiä. - Sama tapahtui myöhemmin Meksikossa missä asuin 14 vuotta, siis näitä jakoja punkkareiden eri kasteihin.

10. Millainen oli asema naisten pienlehtipiirissä?

Mä en oikein muista, että joku muu lehti olisi ollut vain tyttöjen tekemä. Kyllähän tytöt joitakin juttuja kirjoittelivat poikain ylläpitämiin julkaisuihin. Ei siinä mitään kummallista ollut, meni luontevasti. Pitkään taisin olla paikkakuntani ainut punkkari ja lähipaikkakunnillakin oli vain yksittäisiä, poikia.

11. Miten tutustuit punkkiin ja miten punk vaikutti lehteen?

Sieltä jostain se punk pärähti ilmoille ja innosti heti energisyydellään. Samoin kiinnosti se, että kaikki ovat "tähtiä", ainakin oman elämänsä. Progekausi tekniikan ylikorostuksineen ja huonosti soitetut pitkät bluessoolot olivat lamaannuttaneet ennen sitä. Punk herätti henkiin ja kiinnosti toimimaan eri tavoilla. Visuaalinen hätkähdyttely sopi myös kuvioon mainiosti. Lehteen se vaikutti niin, että sitä alkoi yleensäkin tehdä. Idea, että kaiken ei tarvitse olla täydellistä ja viimeiseen päälle hiottua ja voi silti, tai juuri siitä johtuen olla kiinnostavaa, sopi myös ajatusmaailmaan.

12. Oliko punk vain musiikkia vai musiikki vain punkkia?

Kyllä siinä musiikissa oli ainakin punk asenne tai juuria aina messissä.

13. Miten suhtauduit korkeakulttuuriin ja populaarikulttuuriin punk vuosina?

Pidin mistä pidin ihan yksilönvapaasti. Kuvataiteessa vertasin punkkia expressionisteihin. Pidin ronskista sisäistä tunnetta ilmaisevista tekotavoista ja väreistä, tietynlaisesta yksinkertaisuudesta, missä oli se oleellinen eikä muuta hörhelöä. Mahtui sinne musiikkiin jotain muutakin kuin punkkia, mutta useimmiten rokkia. Klassinen meni vain pienissä erissä.

Vastustin silloin kovasti kaikkea mikä oli muotia tai mistä pidettiin vain muodin vuoksi ja vieroksuin kaikenlaista kaupallisuutta.

Politiikka oli kirosanoja silloin, vaikken sitä sen kummemmin seurannutkaan.

D. Lehden tekemisen jälkeen

14. Milloin ja miksi lopetit lehden tekemisen? Seurasitko pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen?

Seurasin pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen. Itse lopetin pääkaupunkiin muutettuani lehdentekemisen ja myös bändilaulutouhut. En enää tuntenut tarvittavia henkilöitä ja minusta tuli muiden tuotoksien kuluttaja, mitä sitten oli enemmän tarjolla vähän isommassa kaupungissa. Pienellä paikkakunnalla kaikki pitää tehdä itse tai tuttujen kanssa, mitä haluaa. Lisäksi työnhaut, seurustelut ym. sellaiset veivätkin ajan.

15. Miten koit siirtymisen hard core -aikakauteen 1982?

Ei mitään havaintoa. Mitähän silloin mahdoin puuhaila...

16. Miten lehdenteko vaikutti myöhemmin elämääsi (esim. ystävät, arvot, ammatti?).

Kai siitä asenteesta jotain on jäänyt tai sitten se asenne on jo ollut ennen punkkia luonteessa. Noin 2007 muistan Meksikossa työskennellessäni paikallisen goottipojan sanoneen minulle, että pitääkö se asenne aina olla niin punk, mitä ihmettelin, että millanenkohan se asenne sitten on. Ehkä sellainen, ettei jää

ylitöihin työskenneltyään jo 6 päivää viikossa, tapahtui mitä tahansa sen seurauksena.- Ystävät ja elämänkumppanit on kyllä olleet ihan kaikenlaisia erilaisia ihmisiä. Ei lehdeillä ole ollut niihin vaikutusta tai heillä usein edes tietoa aikaisemmasta punkhistoriastani.

Neljännätoista Meksiko City vuosinani tutustuin taas paikallisiin punkympyröihin esim. koviin Suomipunk faneihin. Takeissaan luki Terveitä Käsiä, Kaaosta jne. Nauhoittelin heille Suomipunkkia lisää ja kääntelin tekstejä. Yksi tuttu bändi lauloi jopa Suomeksi jonkun biisin. Minun piti kuunnella oliko ääntämys hyvää, mutten edes erottanut mikä se suomeksi laulettu biisi oli. Rytmä oli kyllä hyvä ja innostus. Kirjoitin myös jonkun jutun erääseen tuttujen punk-lehteen siellä Suomi punkin alkuajoista. Lepakon he myös tiesivät. Myös tyttöjen punkjuttuihin tutustuin, vähän niin kuin feministipunkkareihin. Paikallisessa rocktori Chopossa myydään alan lehtiä, musiikkia ja kangastarroja, t-paitoja erityisesti varsinaisen sulkemisajan päätyttyä, kun ei tarvitse enää maksaa myyntipaikasta.